

РЕШЕНИЕ

№ 546

гр. Сливен, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско дело № 20222230100469 по описа за 2022 година

Производството е образувано по Молба на И. С. Б. с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 и чл. 76, т. 9 ЗБЛД срещу А. Х. М. Х., род. на ***** г. в гр. Бандунг, Индонезия.

Ищцата твърди, че с ответника са родители на детето И. Н. Н., род. на 29.07.2013 г. С Решение по гр. д. № 4833/2017 г. по описа на СлРС бил прекратен гражданският брак между родителите, а родителските права по отношение на детето били предоставени на ищцата. От раздялата на родителите, ответникът живеел в чужбина, без да е известно местонахождението му, не се интересувал от детето, не упражнявал режима си на лични отношения и не давал издръжка. Ищцата твърди, че отсъствието на бащата е пречка за преиздаване на паспорта на детето, както и да пътува в чужбина, придружавано само от майка си, поради което моли да бъде заместено липсващото съгласие на бащата.

Назначеният от съда особен представител - адвокат на ответника е подал отговор на исковата молба в срок, с който излага становище за допустимост и основателност на иска.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована, не се явява лично и не изпраща представител. Депозирала е чрез своя пълномощник - адвокат писмено становище, с което моли искът да бъде уважен.

Ответникът, редовно призован, не се явява лично. Представява се от назначения си от съда особен представител - адвокат, който, с оглед събраните по делото доказателства, изразява становище за основателност на молбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а се установява и от представените писмени доказателства по делото, че ответникът А. Х. М. Х., род. на ***** г. в гр. Бандунг, Индонезия е баща на малолетното дете И. Н. Н., с българско гражданство, родена на 29.07.2013 г.

С Решение № 1142 от 10.10.2018 г. по гр. д. № 4833/2017 г. по описа на СлРС е прекратен гражданският брак между родителите на детето, като упражняването на родителските права е предоставено на майката. Производството също е протекло в отсъствие на ответника, който е бил редовно призован, но не е подал отговор на исковата молба за развод и не се е явил в проведеното открито съдебно заседание.

От изисканото от съда и представено по делото Писмо от ОДМВР - Сливен се установява, че за периода от 01.01.2017 г. до 20.06.2022 г. няма въведени данни за влизане на ответника на територията на Република България.

От представено по делото писмо от ДСП - Сливен, Отдел „Закрила на детето“ се установява, че към момента ищцата заедно с детето се намират в Кралство Великобритания.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявеният иск е **процесуално допустим**, а разгледан по същество е **основателен** и следва да бъде **уважен**.

Българският съд е международнокомпетентен да разгледа иска на основание чл. 12, т. 3, б. „а“ от Регламент № 2201/2003 г. на Съвета от 27.11.2003 г., относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, тъй като детето е български гражданин, въпреки че към

настоящия момент обичайното му местопребиваване е във Великобритания.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗБЛД предвижда, че заявленията за издаване на паспорт на непълнолетни лица се подават лично и от техните родители, настойници или попечители.

Разпоредбата на чл. 76, т. 9 ЗБЛД предвижда да не се разрешава напускането на страната на непълнолетни лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители. При разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а СК.

Съгласно чл. 127а СК, въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, а когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

За уважаване на депозираната молба с посоченото правно основание, в производството, имащо характер на спорна съдебна администрация, следва да се установи по делото, че страните са родители на детето, които не са постигнали съгласие относно излизането извън граница на детето, както и че заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на детето. Целта на цитираната по-горе нормативна уредба е от една страна да защити в максимална степен децата, така и да охрани от друга страна техните права, като не се ограничава излишно възможността им да пътуват, когато това е в техен интерес.

В случая безспорно отсъствието на бащата и невъзможността да се осъществи контакт с него следва да се счита за отказ на съгласие за издаване на лични документи на детето и пътуването му извън Република България, придружавано само от майка си.

Липсата на съгласие от страна на ответника пречатства излишно правата и свободите на детето, регламентирани и защитени от закона. Посещението на детето в чужди държави, а именно страните от ЕС, от Кралство Великобритания, където се установи, че детето пребивава заедно със своята майка към момента, Република Индонезия, която е родината на бащата на детето и съседните Република Турция, Сърбия и Северна Македония, би повлияло положително върху психологическото и

емоционалното състояние на детето, ще благоприятства за формиране на непосредствени представи за света и разширяване на познанията, а оттам и за оформянето на детето като личност. Разрешението за пътуване на малолетното дете следва да бъде дадено от съда, при условие, че детето е придружавано при пътуванията си извън страната от своята майка.

Съобразно трайната практика на ВКС, изразена в ТР № 1 от 03.07.2017 г. на ОСГК на ВКС и редица решения, постановени по реда на чл. 290 ГПК, представляващи задължителна за съдилищата практика е прието, че даване на заместващо съгласие по реда на чл. 127а СК от съда без да е посочен конкретен период и държави винаги няма да е в интерес на детето. Посочено е, че при нужда детето да пътува в чужбина и при разногласие на родителите, съдът е властен да разреши конкретни пътувания в определен период от време от и до определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но също от и до определени държави (например държавите - членки на Европейския съюз), защото не е в интерес на детето то да може да бъде извеждано в чужбина и в рискови региони по усмотрението само на единия от родителите, както и на места, където не може да бъде изпълнено съдебното решение за осигуряване на мерките за лични отношения между детето и родителя, който се е противопоставил на извеждането му зад граница.

Ето защо разрешението за пътуване в чужди държави, предвид формираната съдебна практика, следва да бъде дадено от съда за неограничен брой пътувания на детето, но до определен кръг държави, а именно страните от ЕС, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, съседните Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония, както и Република Индонезия.

Предвид обстоятелството, че детето е на 9-годишна възраст, то периодът, за който следва да бъде разрешено да пътува извън Република България, придружавано само от майка си, следва да бъде петгодишен, което защитава в пълна степен интересите му.

Ищцата не претендира разноси, поради което и съдът не присъжда такива.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание **чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 ЗБЛД**, заместващо съгласието на бащата **А. Х. М. Х.**, род. на ***** г. в гр. Бандунг, Индонезия за издаване на **ПАСПОРТ** на детето **И. Н. Н.**, ЕГН: ***** , с адрес г***** по заявление, подадено единствено от майката **И. С. Б.**, ЕГН: ***** , с адрес г***** , както и след издаване на паспорта, същият да бъде получен единствено от майката **И. С. Б.**, ЕГН: ***** и без да е необходимо съгласието на бащата **А. Х. М. Х.**, род. на ***** г. в гр. Бандунг, Индонезия.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание **чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД**, заместващо съгласието на бащата **А. Х. М. Х.**, род. на ***** г. в гр. Бандунг, Индонезия, детето **И. Н. Н.**, ЕГН: ***** , с адрес г***** да пътува неограничен брой пъти, придружавано единствено от своята майка **И. С. Б.**, ЕГН: ***** , до страните - членки на Европейския съюз, страните от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Турция, Република Сърбия, Република Северна Македония и Република Индонезия, за срок от **5 /пет/ години**, считано от влизане в сила на решението.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____